

ΠΑΣΧΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ!!!

Αγαπημένα μου ζουζούνια,
σας γράφω λίγα λόγια για το Πάσχα το ελληνικό και επιθυμώ να τα διαβάσετε με προσοχή, γιατί πραγματικά στενοχωρήθηκα που κάποιοι από εσάς δεν γνωρίζατε σχεδόν τίποτα για τις Άγιες Μέρες... τον Επιτάφιο, τη Σταύρωση και την Ανάσταση του Κυρίου. Διαβάστε , λοιπόν, σιγά σιγά τα παρακάτω ... Έστω και ένα να μάθετε αξίζει τον κόπο...

Τι γιορτάζουμε, τι είναι η Μεγάλη Εβδομάδα, ο Επιτάφιος κ.τ.λ. Τι συμβολίζουν όλα αυτά; Γιατί βάφουμε αυγά;

Τι σημαίνει Πάσχα;

- Η λέξη Πάσχα προέρχεται από την εβραϊκή λέξη «Πεσάχ» που σημαίνει «διάβαση» δηλαδή πέρασμα από τη μια πλευρά στην άλλη.

Πέρασμα όμως με την έννοια του διωγμού και όχι του περιπάτου, της βόλτας...

Η πρώτη επίσημη αναφορά στη γιορτή του Πάσχα γίνεται στην Παλαιά Διαθήκη και πιο συγκεκριμένα στην εποχή του Μωϋσή, τότε που οι Εβραίοι διέσχισαν αναγκαστικά την Ερυθρά Θάλασσα για απελευθερωθούν από τους Αιγυπτίους. Ίσως έτσι μπορούμε να καταλάβουμε καλύτερα γιατί η λέξη «Πάσχα» συνδυάζεται με ένα καταναγκαστικό πέρασμα από τη μια όχθη στην άλλη.

Ο χριστιανικός συμβολισμός του Πάσχα, έτσι όπως τον γνωρίζουμε στις μέρες μας, καθιερώθηκε για πρώτη φορά από τον Απόστολο Παύλο.

Το Σάββατο του Λαζάρου

Το Σάββατο πριν την Μεγάλη Εβδομάδα, είναι αφιερωμένο από την Εκκλησία μας, στην Ανάσταση του Λαζάρου. Το θαύμα αυτό είναι το τρίτο θαύμα ανάστασης που είχε κάνει ο Ιησούς Χριστός. Όπως μας αναφέρει ο **Ευαγγελιστής Ιωάννης**, όταν ο Λάζαρος αρρώστησε βαριά, οι αδερφές του Μαρία και Μάρθα, ειδοποίησαν τον Χριστό για την αρρώστια του Λαζάρου και τον κάλεσαν να έρθει όσο πιο γρήγορα μπορεί, για να προλάβει τον αδερφό τους ζωντανό. Ο Ιησούς βρισκόταν μακριά και όταν έφτασε στο σπίτι του Λαζάρου, ο ίδιος ήταν ήδη νεκρός τέσσερις ημέρες. Είχε δε ταφεί, όπως συνηθιζόταν τότε, σε μια σπηλιά, η οποία έκλεινε με μια μεγάλη πέτρα. Από την Μάρθα οδηγήθηκε ο Ιησούς στον τάφο του Λαζάρου και εκεί ζήτησε να βγάλουν την πέτρα που σφράγιζε την σπηλιά. Στην συνέχεια προσευχήθηκε στον Πατέρα Του και φώναξε: «**Λάζαρε δέυρο έξω**». Και έτσι έγινε. Ο αναστημένος Λάζαρος πρόβαλε στην είσοδο της σπηλιάς και περπάτησε προς τον Ιησού.

Το **Σάββατο του Λαζάρου** ο λαός μας διατηρεί πολλά όμορφα έθιμα. Ένα από αυτά είναι τα Κάλαντα του Λαζάρου. Τα κάλαντα αυτά τραγουδούν μόνο κορίτσια οι λεγόμενες «**Λαζαρίνες**». Από την προηγούμενη έχουν μαζέψει λουλούδια και με αυτά έχουν στολίσει καλαθάκια. Με αυτά τα καλαθάκια γυρνούν από σπίτι σε σπίτι και τραγουδούν:

«Ήρθε ο Λάζαρος ήρθαν τα Βάγια,
ήρθε των Βαγιών η εβδομάδα.
Ξύπνα Λάζαρε και μην κοιμάσαι,
ήρθε η μέρα σου και η χαρά σου.
Πού ήσουν Λάζαρε; Πού ήσουν
κρυμμένος;
Κάτω στους νεκρούς στους
πεθαμένους.
Δε μου φέρνετε, λίγο νεράκι,
που το στόμα μου πικρό φαρμάκι.
Δε μου φέρνετε λίγο λεμόνι.
που το στόμα μου, σαν περιβόλι.

Ήρθε ο Λάζαρος, ήρθαν τα Βάγια,
ήρθε η Κυριακή που τρων' τα ψάρια.
Βάγια, Βάγια και Βαγιώ.
τρώνε ψάρι και κολιό.

Και την άλλη Κυριακή,
τρώνε το ψητό τ' αρνί.

Κ.Τ.Λ.

*Οι νοικοκυραίοι που άκουγαν τα
κάλαντα, έδιναν στις Λαζαρίνες
φρούτα, διάφορα φαγώσιμα ή*

χρήματα.

Η Κυριακή των Βαΐων

Αυτήν την εικόνα θα την δούμε σε όλες τις εκκλησίες...Ο παπάς μοιράζει βάγια...

Η Κυριακή μετά το **Σάββατο του Λαζάρου** είναι η Κυριακή των Βαΐων. Πρόκειται για την τελευταία Κυριακή της Σαρακοστής και ταυτόχρονα την πρώτη ημέρα της Μεγάλης Εβδομάδας. **Ημέρα αφιερωμένη στην είσοδο του Ιησού στην Ιερουσαλήμ.**

Όπως μας αναφέρουν οι Ευαγγελιστές, την επόμενη ημέρα της αναστάσεως του Λαζάρου, ο Ιησούς ζήτησε από τους μαθητές του, να του βρουν ένα γαϊδουράκι. Πάνω σε αυτό σκόπευε να πάει στην Ιερουσαλήμ. Εκείνες τις ημέρες είχε μαζευτεί πολύς κόσμος στην πόλη, για τον εορτασμό του Εβραϊκού Πάσχα. Το Εβραϊκό Πάσχα ήταν γιορτή που γινόταν σε ανάμνηση της απελευθέρωσης των Εβραίων από τους Αιγύπτιους. Πάνω στο γαϊδουράκι, λοιπόν, εισήλθε ο Ιησούς στην Ιερή Πόλη. Ο λαός είχε ήδη μάθει για την Ανάσταση του Λαζάρου. Έστρωσαν κλαδιά (βάγια στα εβραϊκά) φοινίκων στους δρόμους από όπου περνούσε ο Χριστός με το γαϊδουράκι και Τον επευφημούσαν τραγουδώντας **«Ωσαννά ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ».**

Από τα Βάγια, πήρε το όνομα της η ημέρα αυτή.. Στις μέρες μας, την Κυριακή των Βαΐων, όλες οι εκκλησίες στολίζονται με βάγια. Επειδή στον ελλαδικό χώρο οι φοίνικες δεν απαντώνται συχνά, για τον στολισμό χρησιμοποιούνται κλαδάκια δάφνης, ιτιάς, ελιάς ή μυρτιάς. Τα κλαδάκια αυτά μετά το πέρας της λειτουργίας, μοιράζονται στους πιστούς. Ο λαός μας πιστεύει ότι τα βάγια αυτά, έχουν ιαματικές και

αποτρεπτικές για το κακό ιδιότητες. Σε κάποιες περιοχές της Ελλάδας με τα βάγια αυτά, «χτυπούν» τις έγκυες γυναίκες πιστεύοντας ότι θα γεννήσουν έτσι πιο εύκολα. Σε άλλες, κρεμούν τα βάγια στις πόρτες των σπιτιών σαν φυλακτό. Σε δύο περιοχές, όμως, η Κυριακή των Βαΐων, έχει ξεχωριστή σημασία.

A decorative border of red ladybugs with black spots surrounds the text. The ladybugs are arranged in a grid-like pattern, with some at the top, bottom, and sides of the page.

Μεγάλη Δευτέρα

Με τη Μεγάλη Δευτέρα ξεκινά η εβδομάδα των Παθών του Ιησού .

Ο Χριστός περπατώντας στους δρόμους της Ιερουσαλήμ, την επομένη ημέρα της εισόδου του, είδε μια μεγάλη συκιά με παχύ φύλλωμα. Την πλησίασε με σκοπό να κόψει ένα σύκο. Η συκιά όμως δεν είχε καθόλου καρπούς. Μόλις την ακούμπησε ξεράθηκε ως καταραμένη. Το περιστατικό της άκαρπης συκιάς που ξέρανε ο Χριστός Συμβολίζει την Συναγωγή των Εβραίων και γενικά την ζωή του Ισραηλιτικού λαού που ήταν άκαρποι από καλά έργα.

Μάθε και αυτό.....

Τη Μεγάλη Δευτέρα σε όλη την Ελλάδα ξεκινούν οι ετοιμασίες, στα σπίτια, για τον εορτασμό του Πάσχα. Έτσι εκείνη την ημέρα, στα χωριά κυρίως, ασπρίζονται με

ασβέστη οι αυλές, βάφονται οι γλάστρες κόκκινες και φυτεύονται διάφορα λουλούδια.

Μεγάλη Τρίτη

Την Μεγάλη Τρίτη διαβάζονται δύο παραβολές του Κυρίου. Η παραβολή των Μωρών Παρθένων και η παραβολή των Ταλάντων. Σύμφωνα με την πρώτη, δέκα παρθένες βγήκαν να υποδεχθούν τον Νυμφίο κάποιο βράδυ. Κρατούσαν και οι δέκα από ένα λυχνάρι, όμως μόνο οι πέντε από αυτές είχαν φροντίσει να πάρουν και επιπλέον λάδι, σε περίπτωση που τους χρειαστεί. Αυτές οι πέντε ήταν οι σώφρονες, οι γνωστικές δηλαδή. Ο Νυμφίος άργησε όμως να έρθει και οι δέκα παρθένες κοιμήθηκαν. Αργά την νύχτα, μια φωνή ακούστηκε να λέει: «Ίδού ο Νυμφίος έρχεται εν τω μέσω της νυκτός». Τότε αυτές ξύπνησαν και έτρεξαν για να προϋπαντήσουν τον Νυμφίο. Στα λυχνάρια όμως το λάδι είχε καεί. Οι πέντε γνωστικές παρθένες, έβαλαν το επιπλέον λάδι που είχαν προβλέψει να πάρουν μαζί τους και πήγαν να Τον συναντήσουν. Οι υπόλοιπες πέντε όμως, οι Μωρές, οι άμυαλες δηλαδή, έχασαν την ευκαιρία αφού τα λυχνάρια τους ήταν σβηστά. Έτσι είναι, είπε ο Ιησούς, και η Βασιλεία των Ουρανών. **Όποιος φροντίσει**

από πριν για την ψυχή του θα εισέλθει στο Βασίλειο του Νυμφίου. Η δεύτερη παραβολή, των Ταλάντων, λέει τα εξής: Κάποτε ένας άρχοντας θα πήγαινε ένα μακρινό ταξίδι. Πριν φύγει κάλεσε τους τρεις υπηρέτες του και τους έδωσε μερικά Τάλαντα, χρήματα δηλαδή. Στον πρώτο υπηρέτη έδωσε πέντε τάλαντα. Στον δεύτερο έδωσε δύο ενώ στον τρίτο έδωσε ένα τάλαντο. Όταν γύρισε από το ταξίδι, κάλεσε ξανά τους υπηρέτες του και ζήτησε να του πουν τι είχαν κάνει με τα χρήματα που τους είχε δώσει. Ο πρώτος μετά από σκληρή εργασία είχε καταφέρει να διπλασιάσει το αρχικό ποσό, και επέστρεψε στον κύριο του δέκα τάλαντα. Το ίδιο είχε κάνει και ο δεύτερος και έτσι κατάφερε να επιστρέψει τέσσερα τάλαντα. Ο τρίτος όλο το διάστημα της απουσίας του κυρίου του, δεν εργάστηκε καθόλου. Και όχι μόνο αυτό αλλά ένωθε και αδικημένος επειδή είχε πάρει μόνο ένα τάλαντο. Έτσι επιστρέφοντας αυτό το τάλαντο κατηγόρησε τον άρχοντα, για την αδικία που είχε υποστεί. Ο άρχοντας τότε πήρε αυτό το τάλαντο και το έδωσε στον πρώτο μαζί με τα άλλα δέκα. Με την παραβολή αυτή, ο Ιησούς δίδαξε ότι οι άνθρωποι πρέπει να καλλιεργούν τα χαρίσματα που τους δίνει ο Θεός, όχι μόνο για το δικό τους καλό αλλά και για το καλό του συνόλου. Στον εσπερινό της Μεγάλης Τρίτης ακούγεται ένα από τα ωραιότερα τροπάρια της εκκλησιαστικής υμνογραφίας. Το τροπάριο της Κασσιανής. Όπως λέει και το όνομα του, υμνογράφος του τροπαρίου αυτού είναι η Κασσιανή. Μια μοναχή της Βυζαντινής εποχής, προικισμένη με το χάρισμα να γράφει εκπληκτικούς στίχους.

Την ημέρα αυτή συνεχίζονται οι ετοιμασίες για το Άγιο Πάσχα. Συνήθως είναι αφιερωμένη στο καθάρισμα του σπιτιού. Σε λίγες περιοχές της Ελλάδας, την Μεγάλη Τρίτη φτιάχνονται τα πασχαλινά κουλούρια και τσουρέκια.

μμμμ.... Ωραία!!!

Μεγάλη Τετάρτη

Βρισκόμαστε στο μέσο της Μεγάλης Εβδομάδας. Δύο ημέρες πριν οδηγηθεί ο Ιησούς Χριστός στο Σταυρό. Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος είναι αυτός που εξιστορεί τι έγινε εκείνη την ημέρα: Ο Ιησούς βρισκόταν στο σπίτι του Σίμωνα του λεπρού. Εκεί εμφανίστηκε μια γυναίκα κρατώντας ένα μπουκαλάκι με ακριβό μύρο. Ζήτησε συγχώρεση από τον Υιό του Θεού, επειδή είχε πολλές αμαρτίες και έριξε αυτό το μύρο στα μαλλιά Του. Οι μαθητές του Ιησού, θεώρησαν την πράξη αυτή μεγάλη σπατάλη, αφού θα μπορούσαν να πουλήσουν το μύρο και με τα χρήματα που θα έπαιρναν να βοηθούσαν τους φτωχούς. Ο Ιησούς παίρνοντας το μέρος της γυναίκας, επίπληξε τους μαθητές του, λέγοντας τους ότι η γυναίκα αυτή του έκανε καλό, αφού με αυτό το μύρο τον ετοίμασε για την ταφή. Την συγχώρησε για τις αμαρτίες της.

Τότε ο Ιούδας έφυγε και πήγε να συναντήσει τους Αρχιερείς. Τους ρώτησε τι θα του δώσουν για να τους παραδώσει τον Χριστό, και αυτοί του υποσχέθηκαν τριάντα αργύρια. Το απόγευμα της Μεγάλης Τετάρτης, στις εκκλησίες μας, τελείται το **Μυστήριο του Μεγάλου Ευχελαίου**. Κατά την διάρκεια του, διαβάζονται επτά Ευαγγέλια και επτά Ευχές. Ευλογείται έτσι το λάδι με το οποίο ο ιερέας «σταυρώνει» τους πιστούς στο μέτωπο, στο πηγούνι, στα μάγουλα και στις παλάμες.

Το λάδι του Ευχελαίου θεωρείται θεραπευτικό.. Σε κάποιες περιοχές της Ελλάδας, οι γυναίκες πηγαίνουν στο Μεγάλο Ευχέλαιο, έχοντας

μαζί τους μια σουπιέρα με αλεύρι. Σε αυτό στερεώνουν τρία κεριά, τα οποία καίνε κατά την τέλεση του Μυστηρίου. Το αλεύρι αυτό, το χρησιμοποιούν για να φτιάξουν τσουρέκια ή κουλουράκια....

Μεγάλη Πέμπτη

Ο Μυστικός Δείπνος

Τη Μεγάλη Πέμπτη αναβιώνονται στην Εκκλησία μας, τα γεγονότα της τελευταίας ημέρας της ζωής του Ιησού Χριστού στη Γη. Όπως μας αναφέρουν τα Ευαγγέλια, ο Χριστός θέλησε πριν θυσιαστεί για την σωτηρία των ανθρώπων, να δειπνήσει για τελευταία φορά με τους μαθητές του. Ο δείπνος αυτός είναι ο γνωστός μας **Μυστικός Δείπνος**. Πριν ξεκινήσει ο Δείπνος, ο Χριστός πήρε μια λεκάνη με νερό και έπλυνε τα πόδια των μαθητών του. Αυτό ήταν μια ενέργεια που έκαναν οι δούλοι της εποχής. Δηλαδή πριν από το φαγητό, έπλεναν τα πόδια των κυρίων τους. **Με την πράξη του αυτή ο Ιησούς θέλησε να διδάξει τους μαθητές του και, μέσω αυτών, όλους τους ανθρώπους να είναι ταπεινοί και να υπηρετούν τους συνανθρώπους τους.** Κατόπιν ο Ιησούς κατά την διάρκεια του Μυστικού Δείπνου, και αφού είχε αποχωρήσει ο Ιούδας, παρέδωσε στους μαθητές του, το **Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας (Θεία Κοινωνία)**. Πρόσφερε άρτο λέγοντας: «λάβετε φάγετε τούτο εστί το σώμα μου» και κρασί «πίετε έξ αυτού πάντες τούτο γαρ εστί το αίμα μου το της καινής διαθήκης το περί πολλών εκχυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιών». Η παράδοση της Θείας Ευχαριστίας τελείωσε με την εντολή: «τούτο ποιείτε εις την εμην ανάμνησιν». Μόλις τελείωσε ο Μυστικός Δείπνος, ο Ιησούς και οι μαθητές του, πήγαν στο **Όρος των Ελαιών**. Εκεί ο Χριστός προσεύχεται στον Πατέρα του, και τελικά συλλαμβάνεται από τους Ρωμαίους, με την βοήθεια του Ιούδα.

Στον Εσπερινό της ημέρας έχουμε την Σταύρωση του Θεανθρώπου. Διαβάζονται τα 12 Ευαγγέλια που περιγράφουν τα Άγια Πάθη. Μετά το 5ο Ευαγγέλιο, βγαίνει ο Εσταυρωμένος.

Στις εκκλησίες, όλο το βράδυ της Μεγάλης Πέμπτης μέχρι το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής, παραμένουν κυρίως γυναίκες οι οποίες «μοιρολογούν», ψάλλοντας ύμνους για τον Χριστό. Σε πολλά μέρη, προετοιμάζουν τον στολισμό του Επιταφίου κατά την διάρκεια της νύχτας αυτής.

Στα σπίτια των Χριστιανών, την Μεγάλη Πέμπτη, βάζονται τα κόκκινα αυγά. Για τον λόγο αυτό, η ημέρα λέγεται και Κόκκινη Πέμπτη ή Κοκκινοπέφτη. Εκτός από τα αυγά, την μέρα αυτή, φτιάχνονται τα πασχαλινά κουλούρια και τα τσουρέκια.

αυγουλάκια...

Μεγάλη Παρασκευή

«Η Σταύρωση» πίνακας του Ελ Γκρέκο

Την Μεγάλη Παρασκευή οι χριστιανοί όλου του κόσμου, ζουν την κορύφωση του Θείου Δράματος. Είναι η ημέρα των Παθών του Ιησού. Ο Χριστός, μετά την σύλληψη του στο Όρος των Ελαιών, δικάστηκε και καταδικάστηκε από τους Αρχιερείς. Η δίκη ήταν βέβαια τυπική αφού η ετυμηγορία είχε αποφασιστεί πριν καν συλληφθεί. Οι Αρχιερείς ήθελαν τον θάνατο Του.

Επειδή όμως δεν είχαν την νόμιμη εξουσία, έπρεπε η καταδικαστική απόφαση να απαγγελθεί από τον Ρωμαίο διοικητή. Τα χρόνια εκείνα διοικητής στην Ιερουσαλήμ ήταν ο Πιλάτος. Σε αυτόν σύρθηκε ο Ιησούς, ενώ το πλήθος, μετά από παρότρυνση των Αρχιερέων, φωνάζοντας, ζητούσε την Σταύρωση Του. Υπήρχε το έθιμο, την ημέρα του Εβραϊκού Πάσχα, οι Ρωμαίοι να απελευθερώνουν έναν κατάδικο Εβραίο. Ο Πιλάτος θέλοντας να μην έχει την ευθύνη της σταύρωσης του Χριστού, ζήτησε από το πλήθος να διαλέξει ανάμεσα στον Θεάνθρωπο και στον Βαραβά, έναν φονιά, ποιος θα ήταν αυτός που θα απελευθερωνόταν. **Το πλήθος, δια βοής, επέλεξε να αφηθεί ελεύθερος ο Βαραβάς.**

Αμέσως μετά του Πιλάτου, ο Χριστός οδηγείται στην αυλή όπου οι στρατιώτες του φορούν μια πορφύρα και ένα αγκάθινο στεφάνι. Τον κοροϊδεύουν αποκαλώντας τον «Βασιλιά των Ιουδαίων», τον χτυπούν και τον φτύνουν. **Η ώρα της Σταύρωσης έχει πλησιάσει.**

Φορτωμένος ο Ιησούς με τον Σταυρό στον οποίο θα σταυρωθεί, οδηγείται προς τον λόφο του Γολγοθά. Στο δρόμο δεν αντέχει το βάρος του Σταυρού και πέφτει.. Τελικά στις 9 η ώρα το πρωί, ο Ιησούς σταυρώνεται. Το μαρτύριο του Χριστού κράτησε έξι ώρες. Στις 3 η ώρα το απόγευμα παρέδωσε το πνεύμα Του, **αφού προηγουμένως είχε συγχωρήσει όλους ευθύνονταν για τον Θάνατο Του.**

Επειδή όμως το Σάββατο απαγορεύονταν οι κηδείες, ο Ιωσήφ κρυφός μαθητής του Χριστού, ζήτησε από τον Πιλάτο να πάρει το σώμα Του και να το ενταφιάσει. Η άδεια αυτή του δόθηκε και έτσι τυλίγοντας το σώμα του Χριστού σε ένα σεντόνι, τον ενταφίασε σε ένα μνήμα λαξευμένο σε βράχο. Το άνοιγμα του μνήματος, κλείστηκε με μια μεγάλη πέτρα

Η τελετή της Αποκαθήλωσης, γίνεται στις εκκλησίες μας, το μεσημέρι της μεγάλης Παρασκευής. Ενώ το βράδυ της ίδιας ημέρας τελείται η περιφορά του Επιταφίου. **Οι καμπάνες των εκκλησιών χτυπούν πένθιμα όλη την διάρκεια της ημέρας.**

Το έθιμο απαγορεύει κάθε εργασία την ημέρα αυτή. Σε πολλές περιοχές φτιάχνουν ένα ομοίωμα του Ιούδα, και μετά την περιφορά του Επιταφίου το παραδίδουν στην φωτιά. Τα λουλούδια του επιταφίου, μοιάζουν στους πιστούς, οι οποίοι τα φυλούν μαζί με

τις εικόνες στα σπίτια τους. Τέλος, την ημέρα αυτή συνηθίζεται οι πιστοί να επισκέπτονται τους τάφους των νεκρών συγγενών και φίλων...

Μεγάλο Σάββατο

Το Μεγάλο Σάββατο είναι η τελευταία ημέρα της Μεγάλης Εβδομάδας και της Μεγάλης Σαρακοστής. Αφιερωμένη από την Εκκλησία μας στην κάθοδο του Ιησού στον Άδη. Ενώ το σώμα του Ιησού βρίσκεται στον τάφο, η ψυχή του κατέβηκε προσωρινά στον Άδη για να μεταφέρει στους νεκρούς τον Λόγο Του. Οι Αρχιερείς με την άδεια του Πιλάτου, εγκαθιστούν φρουρά έξω από το μνήμα του Χριστού. Αυτό το έκαναν για να μην μπορέσουν οι μαθητές Του, να κλέψουν το σώμα Του και να διαδώσουν ότι αναστήθηκε. Το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου στις εκκλησίες μας τελείται η Θεία Λειτουργία της Πρώτης Ανάστασης.

Στα Ιεροσόλυμα, **η τελετή της Αφής του Αγίου Φωτός και της Ανάστασης του Κυρίου, γίνονται το μεσημέρι του Μεγάλου Σαββάτου.** Στην Ελλάδα η Θεία Λειτουργία της Αναστάσεως γίνεται το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου. Κατά την διάρκεια της Λειτουργίας, στις 12 ακριβώς τα μεσάνυχτα, σβήνουν τα φώτα της εκκλησίας και ο ιερέας προβάλλει στην Ωραία Πύλη, κρατώντας σε κάθε χέρι από μία δεσμίδα τριάντα τριών κεριών με το **Άγιο Φως**, και ψάλλοντας το «**Δεύτε λάβετε Φως...**». Στην συνέχεια ιερείς, ψάλτες και πιστοί βγαίνουν στο περίβολο της εκκλησίας όπου γίνεται η ανάγνωση του

Ευαγγελίου της Αναστάσεως και ψάλλεται το «Χριστός Ανέστη εκ νεκρών Θανάτω Θάνατον πατήσας και τοις εν τοις μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος».

Οι πιστοί μετά το τέλος της λειτουργίας μεταφέρουν το Άγιο Φως στα σπίτια τους και το έθιμο θέλει να το φυλάνε να μην σβήσει για σαράντα ημέρες. Στο γυρισμό τσουγκρίζουμε αυγά κόκκινα και τρώμε μαγειρίτσα...

Η Ανάσταση Κυρίου

Κυριακή του Πάσχα

αρνάκι σουβλιστό...

Την Κυριακή του Πάσχα εορτάζουμε την Ανάσταση του Ιησού Χριστού. Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος μας αναφέρει: Τα χαράματα της Κυριακής, πήγε η Παναγία και η Μαρία η Μαγδαληνή στον τάφο του Ιησού. Τότε έγινε μεγάλος σεισμός και ένας Άγγελος αφού κύλησε την πέτρα που έφραζε το μνήμα, κάθισε πάνω της. Οι στρατιώτες που φρουρούσαν τον τάφο, παρέλυσαν από τον φόβο τους. Απευθυνόμενος προς την Παναγία και την Μαρία τη Μαγδαληνή ο Άγγελος, τους είπε να μην φοβούνται και ότι ο Ιησούς που ψάχνουν έχει αναστηθεί. Τους έδωσε παραγγελία δε, να πάνε να ειδοποιήσουν τους μαθητές Του, για το γεγονός της Ανάστασης και να τους πουν να πάνε στην Γαλιλαία όπου και θα τους εμφανιστεί ο Ιησούς. Αυτό και έκαναν. Στον δρόμο, πηγαίνοντας προς τους μαθητές, εμφανίστηκε μπροστά τους ο Χριστός. Εκείνες τον προσκύνησαν και

και έτρεξαν να αναγγείλουν το χαρμόσυνο γεγονός στους μαθητές Του. Ο Ι Αρχιερείς ειδοποιήθηκαν από στρατιώτες ότι ο Ιησούς αναστήθηκε. Κι εκείνοι αντί να σκεφτούν ποιον οδήγησαν στην σταύρωση, έκαναν κάτι πιο απλό. Δωροδόκησαν τους στρατιώτες ώστε να λένε ότι το σώμα του Χριστού κλάπηκε την νύχτα από τους μαθητές Του και δεν αναστήθηκε. Οι μαθητές πήγαν όντως στην Γαλιλαία και εκεί εμφανίστηκε μπροστά τους ο Χριστός. **Τους ευλόγησε και τους είπε να ταξιδέψουν και να διδάξουν όσα αυτός τους δίδαξε.** Επίσης τους έδωσε την εντολή, όποιον πιστεύει σε Αυτόν, να τον βαπτίζουν στο όνομα του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Έτσι έκαναν οι μαθητές του, και έφτασε ο λόγος του Θεού μέχρι τις μέρες μας.

Η γιορτή του Πάσχα είναι κινητή. Δεν γιορτάζεται, δηλαδή, κάθε χρόνο την ίδια ημερομηνία. Το πότε θα γιορτάζουμε το Πάσχα, καθορίστηκε από την 1η Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας το 325μ.Χ. Εκεί ορίστηκε ότι Κυριακή του Πάσχα θα είναι η πρώτη Κυριακή που ακολουθεί την πανσέληνο μετά την εαρινή ισημερία (21 Μαρτίου). Ένα τύχει και η πανσέληνος είναι ημέρα Κυριακή, τότε Πάσχα θα έχουμε την επόμενη Κυριακή. Έτσι βγαίνει το συμπέρασμα ότι το Πάσχα «πέφτει» πάντα ανάμεσα στις 4 Απριλίου και στις 8 Μαΐου.

Το Πάσχα ή αλλιώς η Λαμπρή γιορτάζεται σε όλες τις γωνιές της Ελλάδας με σούβλισμα αρνιών, τσούγκρισμα κόκκινων αυγών, τραγούδια και χορούς. Οι πιστοί συνηθίζουν για σαράντα ημέρες μετά το Πάσχα, όταν συναντιούνται να μην χαιρετιούνται ως συνήθως αλλά να λένε τα εξής λόγια:

- Χριστός Ανέστη!
- Αληθώς Ανέστη!

Επίσης έχει καθιερωθεί από την Εκκλησία μας, για σαράντα ημέρες μετά το Πάσχα να λέγεται η Αναστάσιμη Προσευχή. (Σας την έχω γράψει στην πρώτη σελίδα)

Τι ωραία!!!

Λίγα έθιμα από την πολιτιστική μας κληρονομιά...

• Πασχαλινό

αρνί

Από την τελετή της εορτής του Πάσχα στους Εβραίους προέρχεται και το έθιμο του θυσιαζόμενου αμνού, με το αίμα των οποίων έβαφαν την είσοδο των σπιτιών τους, κατ' αναπαράσταση της νύκτας της εξόδου από την Αίγυπτο.

Τη μέρα του Πάσχα μοσχοβολά ο τόπος από την τσίκνα του...παντού σούβλες και όσοι μένουν Αθήνα στο φούρνο...οι άλλοι σουβλίζουν και γλεντάνε...

• Τσουρέκι

Είναι ο εξελιγμένος τύπος του πασχαλινού ψωμιού, της Λαμπροκουλούρας ή του Λαμπρόψωμου. Το όνομα "τσουρέκι" προέρχεται από την Τουρκική λέξη "corek" που αναφέρεται σε οποιοδήποτε ψωμί είναι φτιαγμένο με ζύμη που περιέχει μαγιά. - Το όνομα "τσουρέκι" μάλλον υιοθετήθηκε από τους Έλληνες κατά την περίοδο της τουρκικής κατοχής, και από τότε ξεκίνησαν να φτιάχνουν τη δική τους εκδοχή ενός γλυκού ψωμιού φτιαγμένο με γάλα, βούτυρο και αυγά. Βέβαια, σήμερα στην Ελλάδα το τσουρέκι καταναλώνεται όλο το χρόνο, όμως έχει μια μοναδική σημασία κατά το ΠΑΣΧΑ.

• Πασχαλινά κόκκινα αυγά

Ένα άλλο έθιμο των ημερών είναι τα κόκκινα αυγά, τα οποία συμβολίζουν το Πασχαλινό αίμα του Ιησού Χριστού που έσταξε, όταν τον λόγχισε ο Ρωμαίος στρατιώτης ενώ βρισκόταν στον σταυρό.

Συνήθως βάφουμε κόκκινα αυγά που συμβολίζουν το αίμα του Χριστού. Για το χρώμα του λέγεται ότι θυμίζει το αίμα του Χριστού. Αλλά είναι γνωστή και η λαϊκή παράδοση που λέει: "...όταν είπαν ότι αναστήθηκε ο Χριστός, κανείς δε το πίστευε. Μια γυναίκα μάλιστα που κρατούσε ένα καλάθι με αυγά, φώναξε: - Μπορεί από άσπρα να γίνουν κόκκινα αυτά τα αυγά; Και πράγματι έγιναν!

- **Οι λαμπάδες**

Η νονά ή ο νονός μας φέρνει τη λαμπάδα μας ή τη φτιάχνουμε μόνοι μας... Συμβολίζει το Άγιο Φως της Ανάστασης...

- **Ο επιτάφιος**

Το κυριότερο όμως έθιμο του Πάσχα σχετικό με λουλούδια είναι ο στολισμός του Επιταφίου. Η Μεγάλη Παρασκευή, είναι ημέρα απόλυτης αργίας και νηστείας. Η πιο θλιμμένη ημέρα. Τη Μεγάλη Παρασκευή γίνεται η αποκαθήλωση και το βράδυ η ακολουθία του Επιταφίου. Συμβολίζει την πορεία του Κυρίου στον Γολγοθά.

Η ζωή εν Τάφω κατετέθης, Χριστέ...

Τη **Μεγάλη Παρασκευή**, η περιφορά του **Επιταφίου** στην Κέρκυρα είναι ίσως η πιο φαντασμαγορική της χώρας. Τον Επιτάφιο ακολουθεί η **φilarμονική ορχήστρα** της περιοχής.

Ζουζούνια, όπως ξέρετε μπορώ ώρες να σας γράφω και να σας μιλώ για **έθιμα** του τόπου μας... Κάθε μέρος έχει τα δικά του ...

Μην τα ξεχνάμε...